10 ਨਵੰਬਰ, 2024

ਪਿੰਤੇਕੁਸਤ **ਦੇ ਬਾਅਦ 25ਵਾਂ ਐਤਵਾਰ**

ਇੱਕ ਉਦਾਰਤਾ ਭਰਿਆ ਭਾਵ

ਕੂਚ 35.20-29

ਜ਼ਬੂਰ 50.1-15

2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 8.1-9

ਮਰਕੁਸ 12.38-44

ਮੁੱਖ ਆਇਤ : "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਜਿਹੜੇ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਇਸ ਕੰਗਾਲ ਵਿਧਵਾ ਨੇ ਬਹੁਤਾ ਪਾਇਆ।" — ਮਰਕੁਸ 12:43

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਿੰਤੇਕੁਸਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ 25ਵੇਂ ਐਤਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇ ਵੱਲ ਮੁੜਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਦਿਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ - ਅਰਥਾਤ ਇੱਕ ਉਦਾਰ ਭਾਵ ਦਾ ਹੋਣਾ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਸਰੋਤਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਜੀਉਣ ਨੂੰ ਬਤੀਤ ਕਰਨ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹੈ। ਅੱਜ, ਅਸੀਂ ਵੇਖ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਦਾਰ ਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਜੀਉਣ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਪਣੀ ਉਦਾਰਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦੁਆਰਾ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਦਾਨ ਦੇਣ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਬਜਾਏ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਪਿੱਛਾਂਹ ਵਾਲੇ ਦਿਲ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੇਣਾ ਇੱਕ ਵਿੱਤੀ ਕੰਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ; ਇਹ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਅਭਿਆਸ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਭਰੋਸਾ ਡੂੰਘਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਰਤਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਜਾਂ ਦਾਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ; ਇਹ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਕੰਮ ਹੈ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਡੀ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਡੀ ਸਮਰਪਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਕੂਚ, ਜ਼ਬੂਰ,

ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਮਰਕੁਸ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਅੱਜ ਦੇ ਪਾਠਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ, ਚਾਰ ਮੁੱਖ ਗੱਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਈਏ।

1. ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਦੇਣਾ - ਕੂਚ 35:20-29

ਕੂਚ 35 ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਜ਼ਰਾਏਲੀਆਂ ਦੇ ਉਦਾਰ ਭਾਵ ਦੀ ਇਕ ਸੁੰਦਰ ਉਦਾਹਰਣ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੰਬੂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਭੇਟਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੂਸਾ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਦਬਾਓ ਨਹੀਂ ਪਾਂਦਾ; ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਉਹ "ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਰਿਆ ਆਏ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਤਮਾ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਭਾਉਣੀ ਕੀਤੀ" (ਕੂਚ 35:21)। ਲੋਕ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਭਰਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਸੋਨਾ, ਚਾਂਦੀ, ਕੱਪੜੇ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਾਰੀਗਰਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਿਲਪਕਾਂਰਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਖੂਬੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਜਿੰਮਵਾਰੀ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵੱਜੋਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇੱਛੁਕ ਦਿਲਾਂ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। “ਅਰ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਇਸਤਰੀਆਂ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਰਿਆ ਕਿ ਓਹ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਲਈ ਲਿਆਉਣ ਜਿਹ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਦੀ ਰਾਹੀਂ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂ ਲਿਆਏ” (ਕੂਚ 35:29)। ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੇਣਾ ਅਰਾਧਨਾ ਦਾ ਇੱਕ ਕੰਮ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ, ਇੱਕ ਉਦਾਰ ਭਾਵ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਭਰਦਾ ਹੋਇਆ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਜੋ ਕੁੱਝ ਹੈ, ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਸੀਮਤ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਧਨ-ਸੰਪਤੀ, ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਦਾਨ ਕਰ ਕੇ ਲਗਾਤਾਰ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚੀ ਉਦਾਰਤਾ ਦਿਲ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਵੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਛਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

2. ਬਲੀਦਾਨ ਨਾਲ ਦੇਣ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬੁਲਾਹਟ - ਜ਼ਬੂਰ 50:1-15

ਜ਼ਬੂਰ 50 ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਸਾਡੀਆਂ ਭੇਟਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। "ਕਿਉਂ ਜੋ ਜੰਗਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਰਿੰਦੇ ਮੇਰੇ ਹਨ,

ਨਾਲੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਪਹਾੜਾਂ ਦੇ ਡੰਗਰ" (ਜ਼ਬੂਰ 50:10)। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਭ ਕੁੱਝ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ; ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹ ਸਾਡੀ ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਜੋਂ ਸਾਡੀਆਂ ਭੇਟਾਂ ਦੀ ਇੱਛਿਆ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ "ਧੰਨਵਾਦ ਦਾ ਬਲੀਦਾਨ" (ਜ਼ਬੂਰ 50:14) ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਲੀਦਾਨ ਦੇਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਸੁਵਿਧਾ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸਦੇ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਕੁੱਝ ਕੀਮਤ ਵੀ ਦੇਣੀ ਪੈ ਸੱਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਣ ਦੀ ਕਿਸਮ ਹੈ, ਜੋ ਦਿਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸਾਡੀ ਇੱਛਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਤਿਆਗ ਨਾਲ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡਾ ਭਰੋਸਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉੱਤੇ। ਤਿਆਗ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਮੁਸੀਬਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਾਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਨੌਜਵਾਨ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ 'ਤੇ ਗੌਰ ਕਰੋ ਜੋ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਚੈੱਕ ਦੇਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਵਰਤ ਸੱਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਚੋਣ ਬਲੀਦਾਨ ਦੇਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ।

3. ਉਦਾਰਤਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ - 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 8:1-9

2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 8 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਮਕਦੂਨਿਯਾ ਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਡਾਢੀ ਗਰੀਬੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, "ਅਨੰਦ ਦੀ ਬਹੁਤਾਇਤ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ" (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 8:2)। ਪੌਲੁਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਦਾਰਤਾ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਲਕਣ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਛੂਹੇ ਹੋਏ ਦਿਲ ਤੋਂ ਆਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ "ਆਪਣੇ ਵਿਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਵਿਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਪ ਤੋਂ ਆਪ ਦਾਨ ਦਿੱਤਾ" (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 8:3)।

ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉਦਾਰਤਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਾਰ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਬਲਕਣ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਦੇਣ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਪੌਲੁਸ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚੀ ਉਦਾਰਤਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਵਰਦਾਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਤੋਂ ਵਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ, ਜੋ ਧਨੀ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਗਰੀਬ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਧਨੀ ਬਣ ਸਕੀਏ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 8:9)। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਕਿਰਪਾ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਣ ਲਈ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਵਹਿਣ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਉਦਾਰ ਭਾਵ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਦਾ, "ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਕੂੰ ਦੇ ਸੱਕਦਾ ਹਾਂ?" ਸਗੋਂ, "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੇਣ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਦਰ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹਾਂ?" ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ ਜੋ ਵਿੱਤੀ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਾਮ੍ਹਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਜਾਂ ਸੇਵਕਾਈ ਦਾ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਨੰਦ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਮਨਾਉਣਾ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ।

4. ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਦਿਲ - ਮਰਕੁਸ 12:38-44

ਸਾਡਾ ਅੱਜ ਦਾ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪਾਠ ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂਆਂ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਵਿਧਵਾ ਵਿੱਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਵਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ "ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਚੱਟ ਕਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ" ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦਾ ਵਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਮਰਕੁਸ 12:40)। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਹ ਇਕ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜੀ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਤਾਂਬੇ ਦੇ ਦੋ ਛੋਟੇ ਸਿੱਕੇ ਖ਼ਜਾਨੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦੀ ਭੇਂਟ ਦੁਨਿਆਵੀ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਛੋਟੀ ਸੀ, ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਯਿਸੂ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਜਿਹੜੇ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਇਸ ਕੰਗਾਲ ਵਿਧਵਾ ਨੇ ਬਹੁਤਾ ਪਾਇਆ" (ਮਰਕੁਸ 12:43)। ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਭੇਟ ਪੂਰੇ ਭਰੋਸੇ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁੱਝ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਕੁੱਝ ਵੀ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਭਗਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਪੂਰੀ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਨਿਗਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਭੇਂਟ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ

ਕੀਮਤੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਵਾਲਾ ਆਤਮਾ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਬਹੁਤਾਇਤ ਤੋਂ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਤਿਆਗ ਨਾਲ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਨਾਮ ਦੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ, ਜਿਹੜਾ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਆਪਣੀ ਆਖਰੀ ਬੱਚਤ ਕਿਸੇ ਯੋਗ ਕਾਰਨ ਲਈ ਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੇ ਹੋਇਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੇਣ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚੀ ਉਦਾਰਤਾ ਦੇਣ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਦਿਲ ਦੁਆਰਾ ਮਾਪੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਸੰਦੇਸ ਦਾ ਸਾਰ:

ਉਦਾਰਤਾ ਦਾ ਸੱਦਾ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਵੀ ਸਰਫ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ, ਤਿਆਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਵਿੱਚ ਭਰ ਕੇ ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਭੇਂਟ ਭਾਵੇਂ ਛੋਟੀ ਜਾਂ ਵੱਡੀ ਹੋਵੇ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਆਸ, ਚੰਗਿਆਈ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸੱਕਦੀ ਹੈ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਬਣੀਏ, ਜੋ ਦੇਣ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਜ਼ਰਾਏਲੀਆਂ ਦੇ ਜੋਸ਼, ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦੇ ਲਿਖਾਰੀ ਦੇ ਤਿਆਗ, ਮਕਦੂਨੀਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ੀਆਂ ਵਾਲੀ ਬਹੁਤਾਇਤ ਵਾਲੀ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਵਿਧਵਾ ਦਾ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਭਰਕੇ ਦੇਣ ਤੋਂ ਸਿੱਖੀਏ। ਸਾਡਾ ਦੇਣਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸੁਰਗ ਵਾਂਗ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਉਣ ਦੀ ਸਾਡੀ ਇੱਛਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਆਓ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੀਏ:

ਹੇ ਸੁਰਗੀ ਪਿਤਾ, ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਲਈ ਤੇਰਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਕੇ ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੰਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈਂ। ਅੱਜ, ਅਸੀਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਉਦਾਰ ਭਾਵ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿਹ, ਜੋ ਤੇਰੇ ਆਪਣੇ ਬੇਅੰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਦੇਣ ਵਿੱਚ, ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਦਿਲਾਂ ਨਾਲ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ। ਸਾਨੂੰ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਰਨਾ ਸਿਖਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਜੋ ਕੁੱਝ ਹੈ, ਉਹ ਤੈਥੋਂ ਹੀ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਭੇਂਟਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ, ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਤੇਰੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ, ਦੁੱਖ-ਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਦੇਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ। ਸਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ, ਸਾਨੂੰ ਤਕੜਾ ਕਰ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਅਸੀਸ ਬਣਾ ਦਿਹ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਆਮੀਨ।